

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10Csp/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821200807
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8821200807.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, AK Bratislava, Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, proti žalovanému: T. V., W.. XX.X.XXXX, L. XXX, I.. U. W. M., o zaplatenie sumy 2.153,27 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.721,20 eur, spolu s úrokom omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 28.08.2018 do zaplatenia, a to v splátkach po 30 eur mesačne, pričom každá splátka bude splatná vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca počnúc nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku. V prípade omeškania čo aj len s jednou splátkou sa stane splatným celý zvyšok neuhradeného dlhu.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 59,86 %. O výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 29.3.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.153,27 eur spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 25.5.2017 uzatvorená zmluva o pôžičke č. XXXXXXXXXX1, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku 2.100,00 eur. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 36,88 - eurových splátkach po dobu 120 mesiacov a to až do celkovej sumy pôžičky 4.4.25,60 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil celkovo 378,80 eur. Vzhľadom k tomu že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca listom zo dňa 22.8.2018 žalobca žalovanému oznámil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 19.8.2018 a zároveň ho vyzval na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný ani dodatočne dlžné splátky neuhradil. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., ako postupníkom dňa 24.9.2021 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 2.153,27 eur. Žalobca zároveň požaduje aj zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti a do pozornosti súdu dáva, že si neuplatňuje ako sankciu zmluvnú pokutu vo výške 250,88 eur, uvedenú v prehľade splátok a úhrad. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný celkovo uhradiť žalobcovi sumu 2.532,07 eur na istine. Žalobca si teda v konaní uplatňuje 2.532,07 eur, ktorá predstavuje celkovú dlžnú istinu, poníženú o zmluvnú pokutu v sume 378,80 eur.

2. Žalovaný na pojednávaní dňa 7.4.2022 uviedol že je pravdou že žalobcovi dlhuje peniaze. Pokiaľ bol zamestnaný v rámci trvalého príkazu pravidelne platil. Keď nastúpila korona kríza, bol prepustený, následne sa zamestnal v Holandsku, kde pracoval štyri mesiace. Potom bol pre covid znovu prepustený, momentálne nepracuje. Nemá príjem, manželka dostáva 214 eur mesačne. Má dve deti vo veku 11 a 15 rokov. Spolu s manželkou má dlh voči Slovenskej sporiteľni a to 15.000 eur. Všetky splátky dohromady má na úrovni 400 eur mesačne. Dlžnú sumu je ochotný uhradiť v 20-30 eurových splátkach. Momentálne je voči nemu vedená aj exekúcia. Ďalej uviedol že žalobca v čase poskytovania úveru, skúmal jeho úverovú bonitu. Vtedy pracoval a zarobil mesačne asi 560 eur. Iné dlhy vtedy nemal.

3. Žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil písomne.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere, vrátane obchodných podmienok, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o zmene veriteľa, návrhom na zmenu strany sporu na strane žalobcu, zmluvou o postúpení pohľadávok, uznesením, ktorým súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, výzvou na zaplatenie, upomienkami a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako spoločnosť a žalovaný ako klient uzavreli dňa 25.5.2017 na základe žiadosti žalobcu zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXX, pričom výška pôžičky (finančného plnenia) bola 2.100 eur, celková suma pôžičky predstavovala sumu 4.425,60 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 120-tich mesačných splátkach pri výške 36,88 eur, ročnej úrokovej sadzbe 17,90 % a RPMN 17,90 %. Splatnosť poslednej mesačnej splátky je 20.5.2027.

6. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sa mali stať Podmienky k zmluve o poskytnutí pôžičky.

7. Listom označeným ako predžalobná upomienka zo dňa 27.6.2018 žalobca vyzval žalovaného k okamžitej úhrade sumy 110,64 eur, v opačnom prípade pristúpi k zosplatneniu úveru. Listom označeným ako oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.8.2018 oznámil žalobca žalovanému zosplatnenie celého zvyšku úveru a to v celkovej sume 2.153,55 eur.

8. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný na splátkach uhradil do podania žaloby sumu 378,80 eur.

9. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, (ďalej len OZ), zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

10. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

11. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 9 ods. 2 Zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

14. Podľa § 11 ods. 1 Zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až j), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 OZ, sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenia, sú neplatné.

16. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

17. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

23. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

24. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. OZ, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

25. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

26. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

27. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu a žalovaný ako klient uzavreli dňa 25.5.2017 na základe žiadosti žalobcu zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, pričom výška pôžičky (finančného plnenia) bola 2.100 eur, celková suma pôžičky predstavovala sumu 4.425,60 eur, ktorú mala žalovaná uhradiť v 120-tich mesačných splátkach pri výške 36,88 eur, ročnej úrokovej sadzbe 17,90 % a RPMN 17,90 %. Splatnosť poslednej mesačnej splátky je 20.5.2027.

28. Súd priznal žalobcovi len čistý rozdiel medzi poskytnutou istinou pôžičky 2.100 eur a žalovaným vrátenými 378,80 eur a to z nasledovných dôvodov: nakoľko ide o spotrebiteľský vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, táto úverová zmluva obsahuje viacero neprijateľných podmienok, ktoré spôsobujú bezúročnosť a bezodplatnosť tejto zmluvy. V prvom rade dohodnutá ročná fixná úroková sadzba vo výške 17,90 % je pre tento typ spotrebiteľského úveru na 120 splátok, teda na 10 rokov v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko prevyšuje v značnej miere priemernú výšku úrokových mier poskytovaných bankami v danom čase, kedy bol úver poskytnutý, t. j. v mesiaci máj 2017 (úroková miera - 8,96 % p.a., zdroj: www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>>). Za ďalšie rovnako tak v značnej miere aj samotná ročná percentuálna miera nákladov 17,90 % prevyšuje priemerné RPMN za úvery poskytované v danom čase, je to priamo uvedené v zmluve o spotrebiteľských úveroch, kde označili ako priemernú hodnotu RPMN 12,95 % a dohodnuté RPMN 17,90 %. Rovnako tak súd vytýka ako neprijateľnú podmienku žalobcovi to, že v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere síce je uvedená RPMN, v článku IX. 7 je uvedený vzorec RPMN, ale nie sú do tohto vzorca dosadené vstupné parametre, ako ani spôsob výpočtu tohto RPMN. Takáto informácia o RPMN a priemernej RPMN bola uvedená na osobitnom formulári, ktorý bol zrejme prílohou tejto zmluvy, avšak takáto informácia by sa mala nachádzať priamo zrozumiteľným spôsobom v úverovej zmluve, nakoľko ide o zásadný údaj, pre ktorý sa spotrebiteľ rozhoduje pre prijatie úveru a zásadný údaj, ktorý mu ukazuje výšku jeho nákladov, ktoré bude mať na požičané peniaze pri vracaní. Rovnako tak aj v tejto informácii je uvedená priemerná hodnota RPMN 12,95 %, pričom žalobca mu poskytol úver pri ročnej percentuálnej miere nákladov 17,90 %, čo je o 5 %-tuálnych

bodov viac ako priemer, sám žalobca to uviedol aj vo formulári, aj v zmluve, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Súd ex offio zhodnotil aj otázku premlčania, ale konštatuje, že nárok premlčaný nie je, nakoľko k okamžitému zosplatneniu úveru došlo pre splátku neuhradenú v mesiaci 04/2018. Podľa splátkového kalendára, ktorý je v zmluve, mala byť táto splátka zaplatená do 20.4.2018 a žalobu na tunajší súd podali dňa 29.3.2021, je tak možné teda konštatovať, že ju stihli podať v priebehu trojročnej premlčacej doby. Úverovú bonitu žalobca skúmal predložením výplatných pásov žalovaného, avšak nejako bližšie sa nezaujímal o jeho príjmy, výdavky, o jeho vyživovacie povinnosti atď., čiže nie riadneho skúmania úverovej bonity žalovaného zo strany žalobcu je možné hodnotiť, že takým hrubým spôsobom porušil túto povinnosť, že aj z tohto titulu je možné hodnotiť úver ako bezúročný a bez poplatkov. Dokonca je tu uvedený údaj, že počet vyživovaných a nezaopatrených detí je 0, pričom žalovaný sám uviedol, že má dve maloleté deti a vyplýva to aj z lustrácie v Registri obyvateľov, ktorú si súd zabezpečil z vlastných databáz. Na základe toho, tak súd hodnotí úver za bezúročný a bez poplatkov a priznal žalobcovi iba čistý rozdiel medzi istine a do dňa podania žaloby vrátenou sumou a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

29. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

30. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. § 39 OZ zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom. „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013.

31. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie). Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014 (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

32. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§ 41 OZ).

34. Žalobca rovnako nepreukázal že by riadne doručil žalovanému oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (predložil len podací hárok na poštový úrad). Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.“ Zároveň platí § 132 ods. 2 podľa ktorého „Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.“ Osobitne je potrebné poukázať na najaktuálnejší rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 3CoCsp/45/2021, z 2.2.2022 podľa ktorého: „ Z obsahu spisu nevyplýva, aby podmienka predchádzajúcej písomnej výzvy zo strany žalobcu bola dodržaná. Dôkaz o tom, aby výzva bola žalovanému doručená, žalobca nepredložil, a preto v konaní túto skutočnosť žalobca nepreukázal.. Osobitne poukazuje súd na najaktuálnejší rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 10CoCsp/12/2022, z 28.2.2022 podľa ktorého: „V konkrétnostiach prejednávanej veci - odvíjajúcich sa od skutkových tvrdení obsiahnutých v žalobe, ktorými je konajúci súd viazaný - tak žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania, že došlo k platnému zosplatneniu „celého dlhu“. Okresný súd zdôraznil, že žalobca nepreukázal doručenie výzvy podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. (a ani oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti) žalovanému do vlastných rúk; teda nepreukázal, že došlo k účinnému zosplatneniu pohľadávky. Práve doručenie takejto výzvy je totiž podmienkou, aby bolo možné „zákonným spôsobom vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru vo všeobecnosti. Nadväzne okresný súd uzavrel, že žalobcovi právo na zaplatenie „celého dlhu“ nevzniklo. Vzhľadom na tieto skutočnosti „žalobu v celom rozsahu bez ďalšieho zamietol so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu“. Nad bezprostredný rámec odvolania krajský súd dodáva, že doručenie, či už výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. alebo samotného zosplatnenia nie je prípustné preukazovať len predložením podacích hárkov, prípadne iných dokladov potvrdzujúcich iba odoslanie písomností. Relevantným je totiž (až) preukázanie, že dotknutá písomnosť sa dostala do dispozičnej sféry adresáta; bližšie napríklad uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 36/2020 z 15.12.2020.“ Aj z uvedeného dôvodu súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

35. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.721,20 eur, spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 28.8.2018 do zaplatenia a žalobu v prevyšujúcej časti z vyššie popísaných dôvodov zamietol.

37. Podľa § 232 ods. 3 a ods. 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

38. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. S poukazom na sociálnu a ekonomickú situáciu žalovaného, ktorý je nezamestnaný a majú prakticky príjem len s manželkou, súd priznal na jeho žiadosť možnosť splácania v splátkach po 30 eur, čím nejaká ekonomická stabilita žalobcu ako spoločnosti súdnou cestou vymáhajúcej pohľadávky ohrozená nebude, ale v prípade plnenia v riadnej trojdňovej lehote, ak by súd takto zaviazol žalovaného, by tento byť ekonomicky ohrozený mohol. Preto súd priznal tieto splátky.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

43. V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 2.153,27 eur s príslušenstvom, súd priznal žalobcovi sumu 1.721,20 eur s príslušenstvom. Trovy konania boli priznané podľa úspechu žalobcu v spore. Žalobca bol v prevažnej miere v spore úspešný žalobca po odpočítaní úspechu žalovaného čiastočného, na čiastočný neúspech žalobcu súd priznal rozsah trov 59,86 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením v zmysle cit. ust. § 262 ods.1 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku. Súd nevzhladol dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by mal znížiť, príp. nepriznať úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Po vyhlásení rozsudku sa odporca vzdal práva na odvolanie sa voči nemu, preto mu toto právo zaniklo.